

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/143/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713208920
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8713208920.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: V.. N. N., T.. X.X.XXXX, H. XXX XX N. Č.. XXX, štátny občan SR, zastúpeného: JUDr. Miroslava Tencerová, advokátka, Hurbanovo nám. 5, 811 03 Bratislava proti žalovaným: 1/ I. C., T.. XX.XX.XXXX, H. Y. XXXX/XX, XXX XX C. - D., štátny občan SR, 2/ N. R., T.. X.X.XXXX, H. Y. XXXX/XX, XXX XX C. - D., štátny občan SR, obaja zastúpení: JUDr. Peter Baláška, advokát, Hviezdoslavova 48, 058 01 Poprad, o zaplatenie 2.589,13 eur s príslušenstvom a o zaplatenie 16.713,14 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.589,13 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.589,13 eur od 26.04.2013 do zaplatenia.

II. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 16.713,14 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 12.829,45 eur od 07.05.2013 do zaplatenia a 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.883,69 eur od 26.04.2013 do zaplatenia.

III. Čo do výroku I. súd priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému 1/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Čo do výroku II. súd priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 20.6.2013 doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.06.2013, domáhal uloženia povinnosti žalovanému 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 2.589,13 eur s 8,75 % p. a. úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 26.04.2013 do zaplatenia a žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 16.713,14 eur s 8,75 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 12.829,45 eur od 07.05.2013 do zaplatenia, zo sumy 3.883,69 eur s 8,75 % p. a. úrokom z omeškania od 26.04.2013 do zaplatenia z titulu zmlúv o pôžičkách a náhrady trov konania. Zároveň navrhol, aby súd nariadil predbežné opatrenie uložením zákazu žalovanej 2/ akokoľvek disponovať so svojím majetkom či už predajom, darovaním, založením či bezodplatným prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - pozemkom v reg. „C“ zapísaných na LV č. XXX v k. ú. R., parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/XX, parc. č. XXX/XX, nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. D. - parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a stavbou bez súpisného čísla (rozostavaná stavba postavená na pozemku parc. č. XXXX/XX).

2. Žalobu odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami.

Dňa 24.06.2005 uzatvoril žalobca so žalovaným 1/ zmluvu o pôžičke. V zmysle tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanému 1/ bezúročnú pôžičku vo výške 12.829,45 eur (386.500,- Sk). Dňa 16.09.2005 uzatvoril žalobca zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému 1/ bezúročnú pôžičku

vo výške 3.883,69 eur (117.000,- Sk). Dňa 04.11.2005 uzatvoril žalobca so žalovaným 1/ ďalšiu bezúročnú pôžičku vo výške 2.589,13 eur (78.000,- Sk). Žalovaná 2/ ručila pri poskytnutí pôžičiek zo dňa 24.06.2005 a 16.09.2005. Žalobca zaslal žalovanému 1/ výzvu na vrátenie pôžičky, avšak túto si v odbernej lehote neprevzal. Do dnešného dňa nedošlo zo strany žalovaného 1/ k vráteniu poskytnutých pôžičiek. Listom zo dňa 03.05.2013 žalobca vyzval žalovanú 2/ ako ručiteľa na úhradu poskytnutých pôžičiek žalovanému 1/, keďže žalovaný 1/ pôžičky nevrátil. Žalovaný 1/ sa zaviazal vrátiť poskytnuté pôžičky v lehote 3 dní, resp. 14 dní po tom ako ho na to žalobca vyzve, v hotovosti. Žalobca vyzval listom zo dňa 26.03.2013 žalovanú 2/ na vrátenie poskytnutých pôžičiek, ale táto si túto výzvu neprevzala, pričom odberná lehota uplynula dňa 22.04.2013. Žalobca splnomocnil tretiu osobu - spoločnosť OPTIMUS Partners, s.r.o. na doručenie výziev na zaplatenie. Po prevzatí zásielky žalovanou 2/ sa telefonicky ozvala a sľúbila, že žalovaný 1/ sa k vráteniu pôžičiek vyjadrí písomne alebo sa dostaví osobne.

3. Uznesením č. k. 21C/143/2013 - 25 zo dňa 17.07.2013 súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

4. Žalovaní sa k žalobe nevyjadrili.

5. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 21C/143/2013 - 71 zo dňa 05.09.2014 vyhovel žalobe v celom rozsahu a rozhodol nasledovne: „I. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.589,13 eur s 8,75 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 2.589,13 eur od 26.04.2013 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 155,35 eur. II. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 16.713,14 eur s 8,75 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 12.829,45 eur od 07.05.2013 do zaplatenia a 8,75 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 3.883,69 eur od 26.04.2013 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 1.002,80 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 2.945,99 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku“.

6. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní, ktorí navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok po preskúmaní zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní namietali, že dňa 19.04.2014 bolo nariadené pojednávanie, z ktorého sa žalovaní v 1/ a 2/ rade ospravedlnili a žalovaný v 1/ rade žiadal odročit' pojednávanie. Predvolanie žalovaného v 1/ rade na deň 14.05.2014 nebolo opatrené výzvou súdu na predloženie dokladov, pre ktoré bolo pojednávanie dňa 29.04.2014 odročené. Preto žalovaný v 1/ rade aj žalovaná v 2/ rade považovali postup súdu dňa 29.04.2014 pri odročení pojednávania za ukončený. Ďalší termín pojednávania bol nariadený na deň 14.05.2014, kedy žalovaný v 1/ rade udelil plnú moc právnenému zástupcovi JUDr. M. Sivému, ktorý požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že dňa 14.05.2014 prevzal právne zastúpenie a potrebuje preštudovať súdny spis. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na deň 05.09.2014, pričom dňa 27.08.2014 bolo len súdu doručené oznámenie právneho zástupcu žalovaných JUDr. Sivého o skončení právneho zastupovania. Účastníci sa na pojednávanie nedostavali napriek tomu, že doručenie predvolania mali riadne vykázané pre vyššie uvedené dôvody. Žalovaní tvrdia, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Účastníci zastupovaní advokátom od neho očakávali, že pri výkone advokácie bude chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta, riadiť sa jeho pokynmi ako aj všetky ďalšie povinnosti mu uložené v ust. § 18 Zákona o advokácii. Po vydaní napadnutého rozsudku sa účastníci konania nemohli k nemu vyjadriť, nemohli sa vyjadriť k predloženým súkromným listinám a nemohli poprieť ich správnosť. Nemohli predložiť účtovné doklady spoločnosti Strojinvest Svit, s.r.o., so sídlom Kysucká 3413/27 Poprad, ktorá podpísala lízingovú zmluvu na osobné motorové vozidlo AUDI Z., ktoré nepotrebovala, ale o ktoré požiadal žalobca a ktoré používal od samého začiatku až do jeho odkúpenia iba on, ktoré hradil on zakrytým spôsobom, pretože ako štátny zamestnanec X. G. nemal služobný príjem, na základe ktorého by mohol oficiálne hradit' výšku lízingových splátok a nechcel vyvolať reakciu zamestnávateľa. Nemohli byť vypočutí svedkovia, ktorí by tieto skutočnosti vedeli potvrdiť a to V. I. G., H. U. XXXX/X C., ktorá spracovávala účtovníctvo a ekonomiku spoločnosti Strojinvest Svit, s.r.o. a druhý svedok C. I., H. Q. Y. XX C., ktorý sa vie vyjadriť k spôsobu užívania motorového vozidla AUDI Z., ako aj nemohli byť predložené výpisy z účtov spoločnosti Strojinvest Svit, s.r.o., že disponovala finančnými prostriedkami, ktorými bol hradený mesačný lízing, pričom tieto finančné zdroje v deň úhrady mesačnej splátky lízingu sa nenachádzali ani na účte spoločnosti ani v hotovosti v pokladni spoločnosti a spoločnosť mesačné splátky lízingu hradila vždy vkladom v hotovosti na účet lízingovej spoločnosti, čo v iných prípadoch nerobila, pretože na obchodné vzťahy vždy používala bankové prevody pri akýchkoľvek úhradách. Preto

žalovaní tvrdia, že všetky zmluvy o pôžičke boli v súhrne niekoľkých mesiacov spočítané mesačné lízingové splátky a záverečná kúpna cena po skončení lízingu, čo bezpečne vedia preukázať práve lízingovou zmluvou, sumárom uvedených troch pôžičiek a vedením účtovníctva a ekonomiky spoločnosti Strojinvest Svít, s.r.o. Právny úkon lízingového nájmu bol takto žalobcom zakrytý zmluvou o pôžičke.

7. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 5Co/82/2015 - 87 zo dňa 31.03.2016 zrušil citovaný rozsudok súdu I. stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie.

Uviedol, že medzi najzávažnejšie prípady odňatia možnosti konať pred súdom možno zaradiť situáciu, keď súd rozhodoval vo veci a nemal na to splnené podmienky ako sa stalo v danom prípade. Vzhľadom na krátkosť času od oznámenia predchádzajúceho právneho zástupcu žalovaných súdu, že naďalej žalovaných zastupovať nebude a žiada pojednávanie odročiť i na skutočnosť, že z telefonického rozhovoru žalovaného v 1/ rade so zamestnankyňou súdu, tak ako to vyplýva z úradného záznamu na čl. 62 spisu nevyplýva súhlas žalovaného v 1/ rade s pojednávaním bez jeho prítomnosti a bez prítomnosti jeho právneho zástupu, o ktorom ani nevedel, že sa vzdal zastupovania vo veci možno konštatovať že tým, že súd vo veci pojednával a aj rozhodol, odňal možnosť žalovaným konať pred súdom. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a podľa ods. 2 vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň uviedol, že úlohou súdu prvého stupňa bude riadne konať so žalovanými v 1/ a 2/ rade, ktorí sú zastúpení novým právnym zástupcom

8. Písomným podaním doručeným súdu dňa 20.11.2017(čl. 119) žalovaní oznámili, že žalobca neuznal tvrdenia žalovaného v tom, že: a) k predmetnému motorovému vozidlu bola spísaná lízingová zmluva spoločnosťou OTP Leasing, a.s. v Bratislave ako lízingovým prenajímateľom a spoločnosťou STROJINVEST SVIT, s.r.o. ako lízingovým nájomcom na osobné motorové vozidlo AUDI Z. Š.: C. XXX Z., ktorého hodnota pri vstupe do zmluvy bola 1.404.000,- Sk a lízingová zmluva bola rozpísaná na 36 mesiacov v mesačných splátkach po 39.000,- Sk; b) so žalobcom boli spísané zmluvy o pôžičke a to dňa 24.06.2005 v sume 386.500,- Sk (12.829,45 eur), dňa 16.09.2005 v sume 117.000,- Sk (3.883,69 eur) a poslednú pôžičku zo dňa 04.11.2005 v sume 78.000,- Sk (2.589,13 eur). Vo všetkých troch zmluvách o pôžičke je v ich II. článku bode 2 zmluvy uvedené: „Dlžník sa zaväzuje požičanú sumu vrátiť veriteľovi v lehote 14 dní po tom, ako ho na to veriteľ vyzve a to v hotovosti v slovenských korunách“; c) dodatkom k zmluve o pôžičke nebola zmluva upravená o novovzniknutú menu; d) doteraz sa nepodarilo vysvetliť stranám sporu, prečo veriteľ súhlasil po ústnej výzve na vrátenie poskytnutých pôžičiek, aby od dlžníka prevzal vecné plnenie v podobe lízingovaného osobného motorového vozidla AUDI Z., Š.: C. XXX Z. v 2/3 splatené lízingovým nájomcom a prečo od mesiaca november 2005 začal prostredníctvom konateľa spoločnosti a cez lízingového nájomcu platiť mesačné lízingové splátky v sume 39.000,- Sk a to v 12 mesačných splátkach v celkovej sume 468.000,- Sk; e) veriteľ - žalobca takto uhradil sumu 468.000,- Sk v 12 mesačných splátkach a rozdiel medzi jeho splátkami a poskytnutou pôžičkou bol 113.500,- Sk a zostatková hodnota vozidla k podaniu žalobného návrhu bola 6.638,- eur; f) z toho podľa žalovanej strany vyplývajú dve právne skutočnosti a to pôžička bola veriteľovi vrátená s jeho súhlasom formou vecného plnenia v celom rozsahu. Tá druhá spočíva v tom, že žalobca si svoj peňažný nárok začal uplatňovať v novembri 2005 a teda podľa § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka je jeho návrh uplatňovaný žalobným návrhom na Okresnom súde v Poprade v roku 2003 vedený pod sp. zn. 21C/143/2013 už premlčaný. Pre tieto dôvody žalovaný vznáša námietku premlčania.

9. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní dňa 20.06.2018 uviedol, že predkladá protinávrh s tým, že sa nikde nehovorilo o tej sume 600.000,- Sk, žalobca je teda povinný vrátiť spoločnosti Strojinvest Svít akontáciu vo výške, ktorá bola uhradená pri podpise lízingovej spoločnosti a tá je vyššia, ako je suma požadovaná týmto žalobným návrhom.

10. Uznesením č. k. 21C/143/2013 - 187 zo dňa 30. júla 2018 súd vylúčil vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/ na samostatné konanie podľa § 147 Civilného sporového poriadku.

11. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaných, prednesmi právnych zástupcov sporových strán, výsluchom svedkov C. I., V.. I. G., V.. J. I. a oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise.

12. Svedkyňa V.. I. G. pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že nie je v žiadnom vzťahu k stranám sporu, robila pre obchodnú spoločnosť Strojinvest, s.r.o., obchodné meno si už presne nepamätá, vedenie účtovnej, mzdovej a personálnej agendy. Meno žalobcu jej nič nehovorí a nepozná ho ani fyzicky.

Žalovaných pozná, pretože boli konatelia spoločnosti, prichádzala s nimi obidvoma do styku. Motorových vozidiel v spoločnosti bolo viac, možno zo tri, značky si už nepamätá. Pamätá si len Polo a Suzuki. Všetky boli na lízing a boli vo firme, lebo jej boli predkladané na zúčtovanie pohonnej hmoty a na evidenciu jazd, aby to bolo správne vyúčtované ku koncu roka. S niečím takým ako postúpenie lízingu na nejakú fyzickú osobu, to si vôbec nepamätá, lebo to by bolo muselo byť zaúčtované, ani nejakú zmluvu, že by spoločnosť predávala nejaké vozidlo fyzickej osobe, to nepamätá. Jediné jedno vozidlo bolo zbrané lízingovou spoločnosťou, ale aký druh vozidla to bol, nevie. To sú roky, od roku 2004 prešlo 14 rokov. A nemá už ani nič v evidencii. Ešte dodala, že odpredať lízingové vozidlo sa mohlo až vtedy, keď sa oni stali vlastníkom. A kedy sa oni stali vlastníkmi, to nevie.

V odpovediach na otázky uviedla, že nevie nič o osobnom motorovom vozidle Audi Z ŠPZ C. XXX Z., resp. o lízingovej zmluve so spoločnosťou OTP lízing. Prevzala účtovníctvo asi po roku 2000 a robila ho do roku 2004. Posledné daňové priznanie podávala za rok 2004. V roku 2005 už vôbec nerobila pre nich. Urobila im len DPH za niektorý kvartál, lebo im to nemal kto urobiť, možno prvý, druhý 2005. Ale jej meno už určite nefigurovalo na daňovom priznaní, že ho vyhotovila, lebo s nimi už nemala zmluvu. Po nahliadnutí do dokladov z účtovníctva predložených právny zástupcom žalovaných uviedla, že spoločnosť OTP lízing jej nejako neutkvela v pamäti, je to už dlhá doba, sú to doklady, ktoré boli pre Strojinvest vystavené, tak asi boli aj zaúčtované. Sú tu predložené likvidačné listy, sú tu jej podpisy. Sú tu doklady z roku 2003, z roku 2004, takže keď sú tam jej podpisy, tak museli byť zaúčtované. V rokoch 2003-2004 mali aj kontrolu z daňového úradu, v niektorom z tých rokov, takže tieto doklady boli aj prekontrolované, nebolo nič vytknuté. Tam bola len pokuta za neodvázanie daní, ale čo sa týka účtovníctva, bolo všetko v poriadku. Pokiaľ nevidí účtovný denník, nemôže povedať, že to bolo konkrétne v účtovníctve. Čiže eventuálne to považuje teraz za bežné veci, ktoré mohli byť v účtovníctve. Nevie ani o tom, či bol záväzok voči OTP, ale vzhľadom na nepravdivosť platenia hlavne vo vzťahu k lízingovým spoločnostiam si to vždy odkonzultovala s konateľmi. Dokonca jej konateľka doniesla aj zostavy od lízingových spoločností. Pokladňa bola a bola veľmi vysoká, stavy na účtoch boli veľmi nízke. Väčšinou všetky operácie prebiehali v hotovosti. Platby z pokladne zabezpečovali konatelia. Oni boli aj zamestnancami aj konateľmi. Iných zamestnancov nemali a disponovali hotovosťou len oni. Ona fyzický stav pokladne nevidela, nevedela ju, zabezpečovala len účtovníctvo pokladničných dokladov. Pokiaľ ide o splácanie lízingov, väčšinou žalovaná 2/ jej doniesla ten ústrižok z banky, že buď to bolo vložené na ich účet a išlo to z účtu, ale najskôr to išlo tak, že sa šlo do banky a priamo na účet lízingovej spoločnosti sa vkladala hotovosť v banke. Nevie, kedy bola lízingová zmluva ukončená, ale pokiaľ bola v roku 2005, už účtovníctvo nerobila a nemá o tom vedomosť. Či žalovaná 2/ jazdila na striebornom Audi si nepamätá, skôr si pamätá, že jazdila na žltom Suzuki. Bola v kancelárii, takže nesledovala, na akom vozidle za ňou prišli. Tak ako vravela, vozidiel bolo viac.

13. Svedok C. I. pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že so žalobcom je v kamarátskom vzťahu. Čo sa týka zmlúv, ktoré mali byť uzavreté medzi žalobcom a žalovanými, o tých zmluvách nevie nič, on ich ani nevidel. Je pravdou, že žalovaný 1/ ho oslovil, či by mu nepožičal 200.000,- Sk. Povedal mu, že tie peniaze nemá, ale že sa opýta žalobcu, či by mu požičal. Žalobca mu požičal 200.000,- Sk a dal mu ich s tým, že ich žalovaný 1/ do mesiaca vráti a on ich dal žalovanému 1/. Peniaze žalovaný 1/ nevracal, tak potom sa dohodli, že žalovaný 1/ ponúkol žalobcovi, že mu dá to auto. Že ten dlh sa vyrovná tým autom plus tam boli asi nejaké peniaze, zrejme tam bol nejaký lízing. Takže žalobca musel doplatiť nejaké peniaze, aby mohol to auto získať. To auto malo väčšiu hodnotu ako tých 200.000,- Sk. Potom aké zmluvy medzi sebou podpísali, koľko bolo treba splácať lízing, o tom už nič viac nevie. Predpokladá, že keď žalobca doplatil ten lízing, tak sa asi stal vlastníkom toho auta. Ale koľko tam bol lízing, aké tam boli zmluvy, o tom nič nevie, ani tie zmluvy nevidel.

V odpovediach na otázky ďalej uviedol, že nie je pravda, že by to on organizoval a riadil. Oni sa dohadovali medzi sebou. Žalovaný 1/ vedel, že si ide svedok požičať peniaze od žalobcu, aby ich ďalej požičal žalovanému 1/. Mesiac ťažko povedať, keď to bolo pred 15 rokmi. Bolo to asi v lete, má taký dojem, že v lete 2003 alebo 2004. Doklad nemá, sa poznali, tak to bolo na dobré slovo. Žalovaný 1/ mu dal pokladničný blok, ktorý podpísal, že prevzal 200.000,- Sk, ale nevie ho nájsť. Nevie o žiadnych neskôr vypracovaných zmluvách medzi žalobcom a žalovanými o pôžičkách, vie len o jednej, tých 200.000,- Sk. O lízingu ani o tých zmluvách nevedel, ani aká bola výška. Nemal dôvod sa o to zaujímať alebo vedieť, lebo to už boli veci medzi nimi. Či požičal tých 200.000,- Sk žalovanému 1/ ako fyzickej osobe alebo spoločnosti Strojinvest teraz nevie, lebo ten papier nemá, ale sa mu zdá, že to bolo ako na fyzickú osobu.

14. Svedkyňa V. J. I. pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že nie je v žiadnom vzťahu k stranám sporu. Bola aj je stále externou účtovníčkou rôznych firiem. Žalovanému 1/ tiež viedla účtovníctvo, nie

ako fyzickej osobe ale rôznym obchodným spoločnosťami, názvy si už nepamätá. Preberala doklady a spracovávala podľa toho, čo jej bolo odovzdané. Po ukončení roka im odovzdala všetky doklady aj s účtovnými záznamami.

V odpovediach na otázky ďalej uviedla, že robila účtovníctvo aj pre obchodnú spoločnosť Strojinvest Svit s.r.o., v akom období, to si nepamätá. Nepamätá sa odkedy, nepamätá sa dokedy. Vie len, že teraz už pre nich účtovníctvo nevedie a že ho odovzdávala už dávnejšie. Nevie sa vyjadriť k žiadnym konkrétnym skutočnostiam ohľadne nejakých dokladov, pôžičiek, motorových vozidiel, resp. lízingov k týmto motorovým vozidlám. Všetko bolo súčasťou účtovníctva, ktoré odovzdala.

Právny zástupca žalovaných požiadal, aby mohol predložiť svedkyňi na nahliadnutie doklady z účtovníctva spoločnosti Strojinvest Svit s.r.o. a to konkrétne doklad na čl. 167 spisu, k čomu svedkyňa uviedla, že toto spracovávala. K výdavkovému dokladu z čl. 169, uviedla, že to nie je jej podpis v časti „schválil“, podpisovala len účtovací predpis na týchto dokladoch, výdavkové doklady čl. 168, 170, 171, 172, 173, 174, a ďalej výdavkové doklady zo dňa 18.2. a 15.4.2005, ktoré sa v spise nenachádzajú, ale právny zástupca žalovaných ich v origináli predložil tiež na nahliadnutie svedkyňi, ktorá k nim uvádza tú istú skutočnosť, teda že podpisovala len účtovací predpis v rámci týchto výdavkových dokladov. K dokladom OTP Banky Slovensko o vklade v hotovosti rôznych súm, ktoré doklady sú pripojené k horeuvedeným výdavkovým pokladničným dokladom o tom, že tieto rôzne sumy boli vkladané v hotovosti žalovaným 1/ ako konateľom spoločnosť Strojinvest Svit s.r.o. do OTP Banky v prospech účtu lízingovej spoločnosti, svedkyňa uviedla, že je zrejme, že na základe týchto dokladov o vklade hotovosti spracovávala výdavkové pokladničné doklady a zaúčtovala v prospech lízingovej spoločnosti. S peniazmi neprichádzala do kontaktu, len účtovala. Čo a ako zaúčtovala, už nevie povedať, to všetko má byť v účtovníctve.

15. Žalovaný 1/ na pojednávaniach uviedol, že oni ako firma Strojinvest Svit s.r.o. potrebovali finančné prostriedky na obchodnú činnosť. Oslovil C.. I., ktorý to vybavil. Tieto prostriedky mu doniesol. To, že sú prostriedky od žalobcu, mu povedal až neskôr, keď sa začalo jednať o tom, že ten dlh treba vrátiť. Oni vtedy peniaze nemali, tento projekt im v plnom rozsahu nevyšiel, tak C.. I. mu navrhol, že po dohode so žalobcom sa to dá riešiť aj osobným motorovým vozidlom, ktoré bolo vo firme Strojinvest a odovzdaním ho do užívania žalobcovi. Preto pri výzve firmy OPTIMUS Partners, ktorá už bola spomenutá, išiel nevie či na prvé či na druhé stretnutie s právnou zástupkyňou žalobcu a vysvetľoval jej túto vec, že nepopiera, že si peniaze požičali, ale spýtal sa jej, ako sa dostal žalobca k tomu autu, či mu ho niekto doviezol pred dom. Bol sa aj teraz pozrieť, bol si to nafotiť, auto stojí tam kde býva žalobca, F. X.. Zmluvy robil niekto účelovo kvôli tomu, aby niekoho o niečo pripravil, lebo táto skupina, ktorá robila tieto zmluvy a to C.. N., C.. N. Z. C.. I. pracovali spolu na predaji pozemkov, výkup a predaj pozemkov. Uviedol, že nepopiera, že si peniaze požičal, ale on bol vždy za to, že to riešili týmto osobným autom a po tom čase, keď už začala táto súdna procedúra, tak išiel za C.. I. a spýtal sa ho, nech mu povie, ako to vlastne bolo, že si to odkonzultujú. C.. I. mu na to povedal, že on na súd nepôjde, nechce sa zúčastniť sporu medzi ním a žalobcom, ale na druhej strane nepopiera, že zorganizoval to, že to auto si zobral žalobca. Keď sa spýtal žalobcu, prečo to riešia pôžičkami a nie normálnym postúpením lízingovej zmluvy, tak mu povedal, že chce mať v ruke nejaký doklad, že mu tie peniaze požičal, lebo on chodil splácať lízingové splátky do banky, aby o auto, o to vecné plnenie neprišli, tak mu odpovedal, že on ako X. G. nemá tak vysoký plat, že odkiaľ by na to zobral financie. Tak mu nosil financie a následne ich nosil do banky na lízingové splátky, aby im auto lízingová spoločnosť nezobrala. Teda účel týchto zmlúv vidí v pribratí žalovanej 2/ ako ručiteľky, že do dnešného dňa je vlastníkom rodinného domu. Auto malo v tom čase vysokú hodnotu a žalobca ho doposiaľ používa.

Keď sa pýtal niekedy žalobcu, prečo vlastne podpisujú tieto pôžičky, on povedal, že nerobí nič zlé, len si chráni svoju investíciu. Myslel tým to auto, ktoré používal. V deň dátumu týchto pôžičiek od žalobcu odniesol peniaze na lízing, čo on vtedy ako štátny zamestnanec robiť nemohol. Všetky peniaze, ktoré mu žalobca dával, nosil do OTP banky a z toho sa platil lízing.

16. Žalovaná 2/ na pojednávaniach uviedla, že predtým ako došlo k tejto zmluve, žalobcu nepoznala. Osobne sa predtým ani nestretli. Len jej bolo oznámené žalovaným 1/, partnerom s ktorým žije dodnes, že nejaký pán N. chce, doslova požaduje jej auto, lebo sa mu páči. On si ju totiž vraj vyhladal, tvrdil, že sa mu jej auto veľmi páči a že ho chce. Žalovaný 1/ ju o tom presvedčil, išli na notársky úrad, že žalobca bude to auto užívať a bude vlastne postupne im dávať financie. Tie financie si tak zabezpečil tými zmluvami, aby neprišiel o auto. Prvýkrát v živote sa stretli, keď ju čakal vo VÚB s financiami v ruke. Spoločne robili vklad na účet OTP lízing, splátky na auto. Viac k tomu nevie povedať, pretože pri žiadnej ich komunikácii nebola. Dodala, že podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 24.06.2005 a 16.09.2005

mala byť podaná výzva do 14 dní od dátumu požičania peňazí a k tomu neprišlo. Veriteľ v tom čase s nimi vôbec nekomunikoval. Až bola podaná žaloba. Ona sa o tomto spore dozvedela úplne náhodne od jedného pána, až potom im došli papiere.

17. Žalobca na pojednávaniach uviedol, že v roku 2005 spísali tri zmluvy. Vzhľadom k tomu, že dlžník sa nemal k činu nejakým spôsobom mu to vrátiť, tak to riešil cez firmu OPTIMUS Partnera, ktorej dal plnomocenstvo, aby sa skúsila nejako dohodnúť a doriešiť tú vec. Plnomocenstvo bolo spísané 25.03.2013. Čo sa týka vecí uvádzaných protistranou, toto všetko sú účelové veci. Zmluvu podpisoval s fyzickou osobou žalovaným 1/ a nie spoločnosťou Strojinvest a všetky tie veci, čo tvrdia ohľadom vecného plnenia, sú nepravdivé. Nemá to nič spoločné s tou poskytnutou pôžičkou. Čakali, že nejaké listiny predložia, neudialo sa tak. Pôžička nebola vrátená ani na účet, ani v hotovosti.

To čo odznelo v priebehu ďalších pojednávanií, vôbec nesúvisí s touto vecou. To, či je alebo nie je priateľ s N.. N., s týmto nesúvisí. Zmluvy o pôžičke sú podľa vzoru z Poradcu podnikateľa vtedy platného a to, že sa mu páčilo auto a že ho veľmi chcel, nevie, čo k tomu dodať.

Žalobca k výpovedi svedka I. uviedol, že svedok si zmýlil desaťročie, resp. roky, lebo pôvodne uviedol, že uvedené pôžičky boli poskytnuté v roku 2013, neskôr to opravil na rok 2003 možno 2004. Pôžičky boli poskytnuté v roku 2005, takže má pocit, že nevie presne, o čom hovorí. Navyše, nemá o tom žiadne doklady. Pokiaľ by sa jednalo o pôžičku 200.000,- Sk, navzájom by si požičali, určite by mali nejaký doklad o požičaní. Takže poprel, že by požičal C.. I. 200.000,- Sk. Rovnako účtovníčka potvrdila, že tam robila do konca roku 2004, rozhodné obdobie, kedy boli poskytnuté pôžičky, bol rok 2005. Účtovné doklady od firmy Strojinvest dokladovali len nákup benzínu, zákonnú poisťku, opravu a sú z roku 2004. Pôžička je s fyzickou osobou a oni sa tu bavia o firme Strojinvest, kde tieto dve veci spolu vôbec nesúvisia. V odpovedi na otázku uviedol, že nevie, či svedok klamal, ale on mu 200.000,- Sk nepožičal v roku 2003, 2004 ani 2013, 2014 a nie na tento účel, teda na požičanie žalovanému 1/.

Všetky veci, čo uvádza protistrana, nesúvisia s touto vecou. Je to znôška výmyslov, musí sa proti tomu ohradiť. Nevie na to v podstate ani zareagovať. Preto oslovil firmu OPTIMUS Partners, aby to malo nejaký ráz oficiality. Žalovaný 1/ sa tých jednaní zúčastnil a tam aj priznal, že tie peniaze nejakým spôsobom dlhuje, len uvádzal vždy inú sumu, než je na pôžičkách uvedená. Takisto v zápisnici z 18.01.2018 v svojej výpovedi na strane 5 uviedol, že si peniaze požičal, nepopiera, že si ich požičal.

Pani I. nikdy nevidel, nikdy spolu resp. aj so žalovanou 2/ v banke neboli, že by tam robili vklad. Svedkyňa potvrdila, že mala nejaký vzťah či už zamestnanecký alebo externý účtovný k spoločnosti Strojinvest Svit. Na predložených dokladoch podľa všetkého potvrdila, že to bol jej podpis, ale nejaký bližší význam, súvis k pôžičkám nebol preukázaný. Pôžička bola medzi fyzickými osobami a svedkyňa bola vo vzťahu k firme Strojinvest Svit, čo s týmto prípadom nesúvisí.

18. Právny zástupca žalobcu k námietkam žalovaných uviedol, že pokiaľ ide o námietku premlčania, tieto skutočnosti popierajú. Žalovaní ich žiadnym spôsobom nepreukázali, v žiadnom prípade nárok žalobcu nie je premlčaný, pretože lízingová zmluva, ktorá je tu spomínaná, vôbec nesúvisí s týmto prípadom ani s poskytnutými pôžičkami. V žiadnom prípade neboli poskytnuté pôžičky vrátené vecným plnením, pretože ako to uvádzajú žalovaní, lízing bol medzi úplne inými osobami ako sú žalovaní, to znamená bola tam nejaká spoločnosť a spoločnosť OTP Banka a nie žalovaní. Preto majú za to, že nárok nie je premlčaný, žalovaní boli vyzvaní na vrátenie pôžičiek listom zo dňa 26.03.2013 a keďže žaloba bola podaná 24.06.2013, k premlčaniu nedošlo. Žalovaní nepreukázali žiadnym dokladom splatenie tejto pôžičky, pričom v prípade, ak by bola pravda to, čo tu bolo odznené, tak by žalovaní žiadali od žalobcu nejaký doklad o tom, že to bolo splatené, bol by sa nejakým spôsobom nejaký papier podpísal, k tomu však nedošlo, keďže do dnešného dňa nie sú pôžičky splatené. Uviedol, že nikde nevidí, kedy bola podpísaná lízingová zmluva medzi OTP a Strojinvest, keďže hovoria, že to má súvislosť s týmito zmluvami o pôžičkách. Poukázal na to, že lízingový vzťah bol so spoločnosťou, zatiaľ čo predmetom tohto sporu sú pôžičky poskytnuté žalobcom žalovanému 1/ ako fyzickej osobe. Tieto dva vzťahy, čiže lízingový vzťah a zmluvy o pôžičke spolu vôbec nesúvisia. K svedeckej výpovedi účtovníčky p. G. uviedol, že v rozhodnom období, kedy boli uzatvárané zmluvy o pôžičke, to znamená v roku 2005, nebola účtovníčkou spoločnosti Strojinvest Svit, s.r.o.. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď p. I., tak potvrdzuje jeho vyjadrenie, že k uzatvoreniu zmlúv o pôžičke došlo medzi žalobcom a žalovanými, ktorí všetko riešili osobne bez sprostredkovania svedka p. I.. K listinným dôkazom predloženými žalovanými poukázal na to, že žalovaní aj pred uzatvorením zmlúv o pôžičke vždy vkladali na svoj účet peniaze vo výške lízingovej splátky, až následne to prevádzali na lízingový účet. Nezačali to robiť v čase, kedy uzatvorili zmluvy o pôžičke so žalobcom a preto nie je pravdou, že tieto vklady na ich účet spoločnosti Strojinvest sú splátkami poskytnutých pôžičiek. Pokiaľ ide o protinávrh, ktorý bol zo strany právneho zástupcu

žalovaných navrhnutý, vzniesol námietku premlčania, pretože prvýkrát, kedy mohol žalovaný, resp. spoločnosť Strojinvest Svit, ktorá mala uzatvorenú lízingovú zmluvu, a len ona môže žiadať od žalobcu uhradenú akontáciu, tak prvýkrát to mohla urobiť po uzatvorení prevodu lízingovej zmluvy, ku ktorému došlo koncom roku 2005. A preto v súčasnej dobe, v roku 2018, už je tento nárok, ale spoločnosti Strojinvest, premlčaný, pretože ubehla lehota bezdôvodného obohatenia, ktorá je 2 roky, resp. 3 roky. S tým, že poukázal na to, že takýto návrh môže podať len spoločnosť Strojinvest, ktorá účastníkom tohto konania nie je.

Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach, uviedol, že majú za to, že žalobca preukázal poskytnutie pôžičiek, preukázal že tieto pôžičky do dnešného dňa neboli splatené a to aj napriek tomu, že žalobca zaslal žalovaným výzvy na úhradu týchto pôžičiek v súlade s ustanoveniami týchto zmlúv. Z uvedeného dôvodu preto žiada súd, aby zaviazal žalovaného na vrátenie týchto pôžičiek vrátane úrokov z omeškania. Vo vzťahu k žalovanej 2/ táto bola ručiteľkou pri dvoch pôžičkách a preto žiada súd, aby aj žalovanú 2/ zaviazal uhradiť poskytnuté pôžičky. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, žiadajú priznať úroky odo dňa uplynutia lehoty na uhradenie pôžičiek uvedených vo výzvach.

19. Právny zástupca žalovaných v záverečnej reči uviedol, že naďalej tvrdia, že žaloba bola podaná nedôvodne. Všetky tri zmluvy o pôžičke, ktoré boli dodatočne spísané, majú v ods. 1 v druhej vete uvedené, že poskytnuté finančné prostriedky sa musia vrátiť v Sk. Vzhľadom k tomu, že došlo k zmene meny zo slovenských korún na eurá, tento právny vzťah, aby bol čistý, vyžaduje, aby žalobca túto skutočnosť upravil dodatkom k zmluvám o pôžičke a vrátenie finančných prostriedkov ustálil v existujúcej mene, ktorá medzitým bola zmenená. Na základe týchto právnych skutočností považujú túto zmluvu za nespĺniteľnú a teda bola podaná podľa § 80 písm. c) v tom čase platného O. s. p., kde v podaní tohto typu návrhu sa vyžaduje preukázanie zákonnej starostlivosti o takto podaný návrh, čo zo strany žalobcu doteraz nebolo urobené. Vzhľadom k tomu, že zrejme bol využitý zlý zdravotný stav žalovaného 1/ a vlastne pôžička, ktorá bola poskytnutá, bola C.. I. usmerňovaná takým spôsobom, že Y. G. Strojinvest Svit ju požadoval na svoj investičný zámer tejto spoločnosti, avšak p. I. trval na tom, že pôžička môže byť poskytnutá iba fyzickej osobe. Tieto finančné prostriedky boli použité na činnosť spoločnosti Strojinvest Svit. Medzitým v čase poskytnutia pôžičky nevedel žalovaný 1/, že túto sumu vlastne neposkytuje p. I., ale žalobca, ktorý nemohol vystupovať z toho dôvodu, pretože v tom čase bol štátnym zamestnancom a jeho príjmy mohli pochádzať iba zo mzdy a tieto skutočnosti zamestnávateľ kontroloval. Svedkovi p. I. otázky nepoložil, ale vyjadril sa až po jeho odchode z pojednávacej miestnosti. Sumy, ktoré korešpondujú v tých troch prípadoch, sú vlastne kumulované mesačné splátky lízingov a od novembra 2005 žalobca začal splácať mesačné splátky v tom čase v sume 39.030,- Sk a to prostredníctvom žalovaného a to takým spôsobom, že tieto peniaze odovzdal v hotovosti k ruke žalovaného 1/ a ako vypovedala žalovaná 2/, aj jej jedenkrát, tieto peniaze boli vložené na účet spoločnosti Strojinvest Svit, pretože táto bola lízingovým nájomcom a iba táto mohla plniť lízingové splátky. V čase pred tým, kedy bola uzavretá zmluva o pôžičke, a ani po nej, žalovaný 1/ a žalovaná 2/ nemal nijaký iný obchodnoprávny a občianskoprávny vzťah so žalobcom okrem tohto jedného a teda doteraz nebolo vysvetlené, akým spôsobom žalobca získal vozidlo Audi Z ev. č. C. XXXAV, pretože táto skutočnosť bola zámerne doteraz vyhodnocovaná ako vec, ktorá nesúvisí s podaným návrhom. Vzhľadom k tomu ale, že žalobca si bol vedomý po tom, čo žalovaný mu oznámil, že nebude vedieť vrátiť finančné prostriedky v dohodnutej výške a čase, tak prostredníctvom p. I. bolo dohodnuté vecné plnenie a to prostredníctvom tohto vozidla, ktoré žalobca prevzal, od novembra 2005 užíval a na ktorého po skončení lízingu bolo kúpnu zmluvou prevedené vlastníctvo a toto vozidlo užíva doteraz. Žalobca za toto vozidlo od novembra 2005, aj samostatne hradil mesačné lízingové splátky. Je preto neuveriteľné, že podpísané zmluvy o pôžičke, o ktorých žalobca tvrdil, že si takýmto spôsobom chráni svoj majetok, v prípade poskytnutého vecného plnenia a tým zrejme mal na mysli, že by po skončení lízingovej zmluvy mu lízingová spoločnosť toto vozidlo predala. Všetky tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že v čase posudzovania tohto stavu, kedy žalovaný 1/ bol vážne chorý, mal niekoľko operácií, ktoré závažným spôsobom zhoršili jeho zdravotný stav a v podstate nevedel reagovať vzhľadom aj k tomu, že všetky písomnosti z účtovníctva v čase, kedy sa mohol na základe úkonov žalobcu k veci vyjadriť, tak nemal k dispozícii a tieto získal až podstatne neskôr. Na základe týchto skutočností majú za to, a obhajoba si myslí, že v čase po zmene meny táto vec by sa mala posudzovať podľa § 80 písm. c) zrušeného O. s. p. a teda k nemu patria aj príslušné úkony, ktoré zo strany žalobcu boli opomenuté a ktoré v konečnom dôsledku spôsobili nemožnosť úspechu takto podanej žaloby, pretože neboli preukázané iné obchodné vzťahy ani občianskoprávne vzťahy so žalobcom a dôkazy, ktoré boli doteraz predložené ako aj z výpovedí svedkov dávajú za pravdu tej skutočnosti, že došlo k vecnému plneniu poskytnutej pôžičky a táto bola plnená zo strany žalobcu takým spôsobom, že si prevzal do užívania osobné motorové vozidlo Audi Z za toto vozidlo on sám platil

mesačné splátky a teda v tejto časti majú za to, že žalobca bol vo svojom návrhu plne uspokojený a teda žalobný návrh je podaný nedôvodne.

20. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový stav.

21. Žalobca so žalovaným 1/ dňa 24.06.2005 uzatvorili písomne zmluvu o pôžičke. V zmysle tohto hmotnoprávneho úkonu sa zaviazal žalovaný 1/ vrátiť peňažnú sumu vo výške 12.829,45 eur (386.500,- Sk), s tým že peňažná suma bolo odovzdaná pri podpise zmluvy zložením v hotovosti. Žalovaný 1/ sa zaviazal vrátiť pôžičku v lehote 14 dní po tom ako ho na to veriteľ, žalobca vyzve, v hotovosti. Ručiteľkou bola žalovaná 2/, ktorá v čl. 2 bode 3 prehlásila, že si je vedomá svojich záväzkov voči žalobcovi a ručí celým svojim majetkom za záväzok žalovaného 1/. Túto zmluvu si dohodli ako bezúročnú. Podpisy na zmluve žalovaného 1/ a žalovanej 2/ boli osvedčené. Toho istého dňa žalovaný 1/ potvrdil písomne, že prevzal peňažnú sumu na základe zmluvy o pôžičke.

Dňa 16.09.2005 žalobca opäť uzatvoril so žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako ručiteľkou zmluvu o pôžičke, podľa ktorej sa žalovaný 1/ zaviazal vrátiť požičanú sumu vo výške 3.883,69 eur (117.000,- Sk), ktorá bola zložená v hotovosti pri podpise zmluvy. Žalovaný 1/ sa zaviazal peniaze vrátiť v lehote 3 dní, potom čo ho žalobca vyzve na vrátenie pôžičky. Žalovaná 2/ ako ručiteľka prehlásila, že ručí za prípadne neuhradený dlh žalovaného 1/ celým svojim majetkom. Tak ako pri prvej pôžičke, tak aj pri tejto zmluve o pôžičke boli osvedčené podpisy a písomne potvrdil žalovaný 1/, že prevzal peňažnú sumu vo výške 3.883,69 eur (117.000,- Sk).

Dňa 04.11.2005 žalobca so žalovaným 1/ uzatvorili zmluvu o pôžičke s tým, že sa zaviazal žalovaný 1/ vrátiť pôžičku vo výške 2.589,13 eur (78.000,- Sk) žalobcovi, ktorá bola zložená v hotovosti pri podpise zmluvy. Žalovaný 1/ sa zaviazal, že túto sumu vráti v lehote 3 dní, potom čo ho žalobca vyzve na vrátenie pôžičky, s tým že túto zmluvu nepodpísala ručiteľka, žalovaná 2/.

22. Žalobca podľa plnej moci zo dňa 25.03.2013 splnomocnil obchodnú spoločnosť OPTIMUS Partners s.r.o. na zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch spojených s vymáhaním pohľadávky vrátane príslušenstva vyplývajúcej z predmetných zmlúv voči žalovaným a zároveň aj na zaslanie výzvy na úhradu poskytnutých pôžičiek v súlade s čl. II predmetných zmlúv. Uvedená obchodná spoločnosť zaslala žalovanému 1/ výzvu zo dňa 26.03.2013 a žalovanej 2/ výzvu zo dňa 03.05.2013. V Záverečnej správe podanej žalobcovi ako klientovi zo dňa 19.06.2013 uviedla, že dňa 28.03.2013 zaslali dlžníkovi C. výzvu na úhradu dlžnej sumy. Dňa 26.04.2013 sa pošta vrátila ako neprevzatá. Dňa 03.05.2013 zaslaná výzva na úhradu ručiteľke pani R., tá ich telefonicky kontaktovala 06.05.2013, vraj o ničom nevie a dohodli si osobné stretnutie na druhý deň. 07.05.2013 prišla ručiteľka k nim osobne, ona sa s dlžníkom dohodne a ten do konca týždňa sa k tomuto dlhu písomne vyjadrí, t. j. do 10.05.2013, k čomu doposiaľ nedošlo. 10.06.2013 bol telefonicky kontaktovaný pán C., ten pohľadávku popiera, tá vraj bola vysporiadaná vozidlom, chce sa stretnúť kedykoľvek po 15.00 hodine. Ten istý deň bol u nich klient (žalobca), s tvrdením C. nesúhlasí, trvá na svojom, stretnúť sa s C. nechce, všetko majú riešiť oni. 13.06.2013 volané C., či príde, vysvetlil, že do konca týždňa je v práci sám a nemôže prísť, bolo dohodnuté, že v pondelok si zavolajú a dohodnú stretnutie. 18.06.2013 volané C., ktorý po zdvihnutí telefónu povedal, že sa ozve. 19.06.2013 C. nedostupný. V závere je konštatované, že po týchto skutočnostiach končia 19.06.2013 prípad neúspechom a navrhujú ho riešiť súdnou cestou.

23. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručení, je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručení najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t. j. akonáhle sa dostane prejav vôle do

sféry jeho dispozície. Dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t. j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t. j. osobe, s ktorou osoba, realizujúca právne úkony nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.01.2011, sp. zn. 5Cdo/129/2010)

27. Právny zástupca žalovaných vzniesol námietku premlčania (čl. 119) s tým, že žalobca si začal uplatňovať nárok v novembri 2005, preto je nárok uplatnený žalobou z roku 2013 premlčaný. Žalovaní však nepreukázali, aby si žalobca začal uplatňovať nárok v novembri 2005, posledná zmluva o pôžičke je zo dňa 04.11.2005, nie je jasné, prečo vôbec uviedli dátum november 2005. Listinnými dôkazmi bolo v konaní preukázané, že žalobca si uplatnil nárok až písomnými výzvami zo dňa 26.03.2013 a 03.05.2013 prostredníctvom splnomocnenej spoločnosti OPTIMUS Partners s.r.o., Nová Lesná 91, IČO: 31 679 455. Písomná výzva zo dňa 26.03.2013 bola adresovaná žalovanému 1/, uložená 03.04.2013, odborná lehota uplynula 22.04.2013, splatnosť pôžičky podľa zmluvy zo dňa 24.06.2005 preto nastala uplynutím 14 dní od 22.04.2013, t. j. 06.05.2013 a do omeškania sa preto žalovaní dostali od 07.05.2013. Splatnosť pôžičky podľa zmluvy zo dňa 16.09.2005 preto nastala uplynutím troch dní od 22.04.2013, t. j. 25.04.2013 a do omeškania sa preto žalovaní dostali od 26.04.2013. Splatnosť pôžičky podľa zmluvy zo dňa 04.11.2005 nastala takisto ako podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 16.09.2005, teda uplynutím troch dní, avšak len vo vzťahu k žalovanému 1/, nakoľko pri tejto zmluve žalovaná 2/ nevystupovala v pozícii ručiteľa. Premlčacie doby začali plynúť 07.05.2013 a 26.04.2013, žaloba bola podaná na súde 24.06.2013, uplatnený nárok žalobcu preto nie je premlčaný.

28. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

29. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

30. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

31. Podľa § 546 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

32. Podľa § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

33. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

34. Podľa čl. I Prvá časť Základné ustanovenia, § 1 ods. 1 Zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tzv. „generálny zákon o eure“) tento zákon upravuje niektoré opatrenia a postupy súvisiace s prípravou na zavedenie a so zavedením meny euro v Slovenskej republike (ďalej len „zavedenie eura“) ako výlučného zákonného platidla, jednotnej meny a menovej jednotky podľa právne záväzných aktov Európskych spoločenstiev. Cieľom tohto zákona je zabezpečiť organizovaný a plynulý postup pri zmene zákonných peňazí a menovej jednotky v Slovenskej republike v dôsledku prechodu zo slovenskej meny na euro (ďalej len „prechod na

euro“), zamedziť nárastu inflácie v dôsledku prechodu na euro, zabezpečiť pri prechode na euro ochranu ekonomických záujmov občanov a spotrebiteľov, zachovať kontinuitu existujúcich právnych vzťahov a dosiahnuť neutralitu pri premene a prepočtoch peňazí, cien, platieb a iných finančných a majetkových hodnôt zo slovenskej meny na eurá, ako aj umožniť fyzickým osobám a právnickým osobám postupne sa pripraviť a adaptovať na posudzovanie reálnej hodnoty príjmov, výdavkov, cien, platieb a životných nákladov v eurách na základe duálneho zobrazovania cien, platieb a iných hodnôt.

35. Podľa čl. 1 Štvrtá časť Postup pri premene majetkových hodnôt a peňažných súm a kontinuita právnych vzťahov, § 9 ods. 2 citovaného zákona peňažné sumy v slovenskej mene, ktoré sú uvedené vo všeobecne záväzných právnych predpisoch, v rozhodnutiach, opatreniach, osvedčeniach a iných právnych, administratívnych alebo organizačných aktoch súdov, iných štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy, rozhodcovských súdov alebo iných orgánov verejnej moci, v zmluvách a dohodách, ako aj v registroch, evidenciách a iných záznamoch, na účtoch, v ďalších právnych aktoch, návrhoch, oznámeniach a iných právnych úkonoch, v ostatných právnych dokumentoch alebo v iných právnych prostriedkoch vyhotovených v akejkoľvek forme alebo podobe, sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné sumy v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro; to sa nevzťahuje na ustanovenia právnych predpisov o nominálnej hodnote slovenských bankoviek alebo slovenských mincí, na ustanovenia právnych predpisov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré upravujú zmenu peňažných súm zo slovenskej meny na eurá, ani na ustanovenia právnych predpisov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré nie sú aplikovateľné po prechode na euro. Premena peňažných súm, ktoré sú uvedené v právnych predpisoch, rozhodnutiach orgánov verejnej moci, zmluvách alebo iných právnych prostriedkoch, zo slovenskej meny na ekvivalent v eurách s prepočtom a zaokrúhlením podľa konverzného kurzu a ďalších pravidiel pre prechod na euro nemá podľa osobitných predpisov žiadny vplyv na ostatný obsah, subjekty alebo platnosť právnych vzťahov vzniknutých na základe predmetných právnych predpisov, rozhodnutí orgánov verejnej moci, zmlúv alebo iných právnych prostriedkov, ak sa dotknutí účastníci príslušného právneho vzťahu nedohodnú inak alebo ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

36. Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou veriteľ prenecháva dlžníkovi určité množstvo druhovo určených vecí na voľné nakladanie a dlžník sa zaväzuje vrátiť vec rovnakého druhu. Ide o zmluvu, reálnu, keďže tento záväzkový vzťah na vznik si vyžaduje reálne odovzdanie ako v tomto prípade finančných prostriedkov a to buď bezhotovostným spôsobom, na účet dlžníka alebo odovzdaním „z ruky, do ruky“. Pri zmluve o pôžičke nie je predpísaná písomná forma, avšak v tomto prípade pre lepšiu dôkaznú povinnosť žalobca predložil a zrealizoval túto zmluvu o pôžičke písomnou formou. Dobu vrátenia si zmluvné strany dohodli lehotou štrnástich (prvá zmluva) a troch dní (druhá a tretia zmluva) od vyzvania veriteľa na zaplatenie pôžičky, preto bol dlžník povinný vrátiť pôžičku v dohodnutej dobe. Z uvedeného vyplýva, že vykonaným dokazovaním žalobca preukázal listinnými dôkazmi, že žalovanému 1/ poskytol pôžičky v sume 12.829,45 eur dňa 24.06.2005, pôžičku v sume 3.883,69 eur dňa 16.09.2005 a dňa 04.11.2005 pôžičku v sume 2.589,13 eur. Žalovaná 2/ ako ručiteľ dlhu, teda záväzku žalovaného 1/, ručila len pri zmluvách o pôžičke dňa 24.06.2005 a dňa 16.09.2005.

37. Splnenie záväzku možno zabezpečiť ručením. Ručenie vzniká zmluvou uzavretou medzi veriteľom a ručiteľom, vyhlásením ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že jeho pohľadávku uspokojí. Ručiteľský vzťah musí byť podchytený písomnou formou, čo v predmetnom prípade bolo splnené. Ručenie má povahu akcesorickú a to vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti. Ručenie predpokladá existenciu platného dlhu čo v tomto prípade bolo splnené, teda že išlo o platné zmluvy o pôžičke, ktoré obsahovali všetky podstatné náležitosti v zmysle Občianskeho zákonníka. Taktiež bola splnená povinnosť zo strany žalobcu, že vyzval žalovaného 1/, ktorému bola doručená výzva. Nastúpila povinnosť ručiteľa, žalovanej 2/. V prípade, že by žalovaná 2/ plnila žalobcovi za žalovaného 1/, čo do druhého výroku, mala by právo požadovať od žalovaného 1/ náhradu za poskytnuté plnenie, ktoré si môže uplatniť na súde.

38. Žalovaní nepreukázali tvrdenie, že pôžičky boli splatené prevodom lízingovej zmluvy na žalobcu ako nového nájomcu (resp. že „pôžička bola veriteľovi vrátená s jeho súhlasom formou vecného plnenia v celom rozsahu“), ktorý mal ďalej pokračovať v splácaní a teda že je potrebné započítať hodnotu lízingovej akontácie a splátok zaplatených žalovanými. Žalovaní predložili doklad na čl. 166 - Žiadosť o prevod lízingovej zmluvy zo dňa 18.10.2005 (bez predloženia lízingovej zmluvy a bez zodpovedajúceho dokladu od lízingovej spoločnosti vo vzťahu k predmetnej žiadosti), pričom prvé dve zmluvy o pôžičke boli

uzavreté 24.06.2005 a 16.09.2005, posledná bola uzavretá 04.11.2005. V citovanej Žiadosti o prevod lízingovej zmluvy je uvedené, že lízingová zmluva mala byť zo dňa 06.06.2003 a podľa pripojeného zoznamu splátok lízingu obchodnej spoločnosti Strojinvest Svit s.r.o. (čl. 167) trvanie lízingu bolo od 06.06.2003 do 05.06.2006. Teda lízing obchodnej spoločnosti Strojinvest Svit s.r.o. trval aj po dátume uvedenom v žiadosti o prevod lízingovej zmluvy zo dňa 18.10.2005.

Je potrebné poznamenať, že lízingová zmluva na motorové vozidlo AUDI Z. XD (podľa tvrdenia žalovaných) mala byť uzavretá medzi spoločnosťou Strojinvest Svit, s.r.o., so sídlom Kysucká 3413/27 Poprad - teda nie žalovanými a OTP leasing, pričom v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaní uviedli, že toto motorové vozidlo spoločnosť „nepotrebovala, ale o ktoré požiadal žalobca, a ktoré používal od samého začiatku až do jeho odkúpenia iba on, ktoré hradil on zakrytým spôsobom“. Tu teda tvrdili, že od začiatku bolo motorové vozidlo predmetom lízingu kvôli žalobcovi, lízingová zmluva však mala byť uzavretá 06.06.2003. Z výpovede svedkyne C.. G. tiež vyplynulo, že nie je pravdou aby spoločnosť mesačné splátky lízingu hradila len v tomto prípade „vkladom v hotovosti na účet leasingovej spoločnosti, čo v iných prípadoch nerobila, pretože na obchodné vzťahy vždy používala bankové prevody pri akýchkoľvek úhradách.“; ako uviedla „pokladňa bola a bola veľmi vysoká, stavy na účtoch boli veľmi nízke. Väčšinou všetky operácie prebiehali v hotovosti.“ Všetky účtovné doklady sa týkajú spoločnosti Strojinvest Svit, s.r.o., nie žalovaných ako fyzických osôb a ani na jednom z nich nie je uvedený žalobca. V tomto smere nepotvrdili účasť žalobcu ani svedkovia.

Svedkyňa C.. G. viedla účtovníctvo v období pred uzavretím zmlúv o pôžičkách, svedkyňa C.. I., ktorá zrejme (nepamätá sa) viedla účtovníctvo po nej, sa tiež nevedela k veci samej vyjadriť. Svedok C.. I. si spomenul len na sumu 200.000,- Sk, ktorú mu mal požičať žalobca, aby ju požičal žalovanému 1/ a roky 2003-2004; ohľadne auta si v tejto súvislosti spomenul len na ponuku od žalovaného 1/ žalobcovi, že mu dá auto.

39. Na základe horeuvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení bol právny nárok žalobcu preukázaný, žalovaní, tak ako je uvedené v predchádzajúcom bode, svoje tvrdenia nepreukázali pokiaľ ide o žalovanými namietanú zmenu meny a neuzavretie dodatku k zmluvám, tu súd poukazuje na vyššie uvedené ustanovenia tzv. „Generálneho zákona o eure“, podľa ktorého sa peňažné sumy v slovenskej mene odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné sumy v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro. Súd preto rozhodol ako je uvedené vo výrokoch I. a II.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Písomná výzva zo dňa 26.03.2013 bola adresovaná žalovanému 1/, uložená 03.04.2013, odborná lehota uplynula 22.04.2013, splatnosť pôžičky podľa zmluvy zo dňa 24.06.2005 preto nastala uplynutím 14 dní od 22.04.2013, t. j. 06.05.2013 a do omeškania sa preto žalovaní dostali od 07.05.2013. Splatenosť pôžičky podľa zmluvy zo dňa 16.09.2005 preto nastala uplynutím troch dní od 22.04.2013, t. j. 25.04.2013 a do omeškania sa preto žalovaní dostali od 26.04.2013. Splatenosť pôžičky podľa zmluvy zo dňa 04.11.2005 nastala takisto ako podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 16.09.2005, teda uplynutím troch dní, avšak len vo vzťahu k žalovanému 1/, nakoľko pri tejto zmluve žalovaná 2/ nevystupovala v pozícii ručiteľa.

Preto súd zaviazal žalovaných na zaplatenie úrokov z omeškania za obdobia omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

42. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd priznal v tomto konaní úspešnému žalobcovi voči žalovanému 1. (výrok III.) a voči žalovaným 1. a 2. (výrok IV.) právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).